

דרכי חיים

דרכון האהבה

גיבור בן עודה גיבורן (30), שהיה מורה לערבית בנצרת, ידע מכבר את אימרת הכנף: "אין חוקים וגבולות באתנה", אולם רק באחד מימי הקיץ החמים של אשתקד נוכח לדעת כי אימרה זו כוחה יפה גם לגבי החוקים והגבולות של הממשלה הצבאית. כי אהבתו של גיבורן יקדה עוד יותר מחומו של אותו יום קיצי בו הכיר צעירה תמירת גוף ושחורת-שיער שהתגוררה במעברת אחוזה.

גיבורן ידע גם כי באהבה קיים גורם המרחק, ועומד ביחס הפוך לסיכויי ההצלחה, לפיכך רצה לחיות בקרבת הצעירה כדי לזכות באהבתה. אולם מאחר שרשימת ההגנועה המ אפשר יציאה מתחום הממשלה הצבאית ניתן רק לאחר שהמושל או האלוהים רוצים ביקרם, ומאחר שגיבורן לא קיים יחסים מיוחדים עם שני האחרונים, לא יכול היה לקבל רשיון שהיה בחיפה.

אולם את מה שלא יעשה הממשל הצבאי יעשה הממשל הלבבי, כי כבר אמרו חכמי יוון העתיקה: "גדול המצויאים היא האהבה". גיבורן ניגש למשרדי הסוכנות, הודיע כי שמו דויד רוטנברג וכי הוא תייר מדרוש אפריקה שישראל מצאה חן בעיניו ועליכן מבקש הוא להשתקע במעברת אחוזה.

פקידה סוכנות היסט קמעה לנוכח מראהו הלא-כל-כך אגלוי-סאכסי של גיבורן, אך פתע עלה בו נצנוץ: שאם דם כושי זורם בעורקיו, כך זכה גיבורן במקום מגורים במעברת אחוזה.

נתיב היסורים. אולם ישיפתו של דויד רוטנברג טרם הובטחה, כי לא היתה בידו יוזה ישראלית, ועל כך נידון לקנס כסך 10 ל"י עלידי בית-משפט השלום בחיפה.

הארץ

גשם קל צפוי בחלקים שונים של הארץ במשך היום ומחר בבוקר (מע' ריב).

משה קסטן, תל אביב
אוסקה מרום, תל אביב
עוד מסמן אחד לארון-המתים של ה' חזאי.

היום ימלאו מאתיים שנה למותו של הקומפוזיטור הגאון הלפגאנג אמדיאוס מוצארט, ובכך ייפתחו בארץ וברחבי העולם התרבותי הציגות מלאות 200 שנה להולדת מוצארט (על המשמר).

דפן, דואר-יע אשקלון

אכז, גאון בן יומן.
היו"ר הקדים והכריז על הפסקת ה' ישיבה הראשונה ב'6.30 במקום ב'6.30 (הצופה).

אכיעזר כוראבן, ירושלים
הזמן שווה כסף.

משלחת של רבנים אמריקאיים, שעמי זה לבקר אצל 21 משרדי-הרב הרבנות ב' ברית-המועצות (העולם הזה).

דבורה ירקוני, באר-שבע
אולי של המגבית-הסובייטית-המאוחדת?

אולם בכך לא תמה הפרשה. כשהחל לחפש את הצעירה יפת-התואר גילה לאכזבתו שזו עקרה לבאר-טוביה. בינתיים דאג גיבורן לישר בתו בארץ, הודיע למשטרה כי אכז לו דרכונו הרום-אפריקאי מספר 630268 על שם דויד רוטנברג.

הודעה זו העלתה חשדות בלב השוטר שקיבלה, וחסדות אלה הביאו את גיבורן לבית-המשפט. רצינית להיות יהודי, הסביר לשופט, מבלי להזכיר דבר בעניין הצעירה היהודיה, מחשש שמה לא תרצה בו באם יתגלה לה שאינו יהודי.

בינתיים יישב גיבורן חודשיים בבית-הסוהר, ויכל להמחיש בכך עוד אימרת אחת הקר בעת: "נעימים יסורי אוהב".

משפט

חגות בחולות

מה המחשבה הראשונה העולה במוחו של אדם כשהוא רואה לנגד עיניו גבר הנושא בידיו נערה שאינה נראית משתוקקת ביותר לצורת הובלה מעין זו? הוא רוצה לאנוס אותה? קצעה מיכל פרלין.
מיכל פרלין לא היתה במבחן פסיכוטכני שעה שאמרה משפט זה. היא נטעה במכר מותה בלשון-בפה. אמתה בשפה-הפתוח

של הרצליה, כשמול עיניה הוסיע על משטח החולות מראה הגבר הנאבק עם נערה ומש- כיבה אפצה.

דקות ספורות לאחר מכן חורה מיכל בלויית כמה גברים, נוכחה פי אחרה במקצת. על הכביש עמדה בתיה חמני (19) תימניה נמוכה ומכוערת ומררה בבכי: "הוא גנב לי את הכסף", כעבור שניה נזכרה והו סיפה: "הוא ניסה לעשות לי ברור שמיקל לא יכלה להושיע לאומללה מלבד הודעה למשטרה."

ברגע בו נמסרה למשטרת הרצליה הידיעה על הנסיון לאונס בתוספת תאור פרטי בן-הבליעל, נכנס למשטרה יצחק ניסנוב, נהג מונית, שביקש להחזיר הפצים שהושארו במוניתו על ידי ניסנוב, אשר ברחו, לדבריו, מתוך המונית בשטח החולות של הרצליה. לא היה קץ לשמחתו של הטלפונאי שהצליח לבשר עוד שארע בתיה חמני טלפונית על שיא חוש בחקירות משטרת ישראל: "ברגע זה כבר נמצא הגאשם בידינו."

מה קרה בחקירה? למרות אמצי התובע הכללי הביא להרשעתו וזכה ניסנוב מכל אשמה על ידי בית-הדין המחוזי. הנימיק החוקי: אי הופעתה של המתלוננת לבית הדין.

אולי התביישה אותה נערה תימניה לגולל את פרטי המקרה בפני אנשים זרים, או אולי יד משפחתה היא שמנעה ממנה הופעה בבית הדין. מה שמתקבל יותר על הדעת הוא כי בתיה חמני לא נעתה להזמנת בית-המשפט לאחר מה שארע בחקירה מוקדמת: בתיה מסרה עדות מלאה בבטחון עצמי גמור, אך כשהחלה להשיב למטר שאלותיו של גרעון מרגלית, פרקליט הנאשם, התבלבלה וסתרה את עצמה. מרגלית ניסה להיכיח כי ניסנוב עצר את מוניתו בצד הדרך בכדי לעשות את צרכיו, וכי נסיון-האונס היה מבוזבז מה שראו העדים מרחוק לא היה נסיון של הנאשם לאנוס את המתלוננת, אלא נסיון של המתלוננת לעורר רושם שהיא נאנסת.

"פירוש המילה מתכת, יודעת את?" שאל מרגלית בלשונו המליצית.
"לא!" באה התשובה.

"ומה המובן של מחוספס?" גם כאן לא יכלה בתיה להשיב. הפלא הגדול הוא כי בעדותה במשטרה השתמשה בתיה במילים אלו בכדי לתאר את נסיון האונס. היה ברור כי משהוא הכניס את העדות לפיה. המסקנה: לא כל גבר ואשה המתכתשים בחולות מהווים נסיון לאונס.

פשעים

גבר זר בארון

מדרכי הירשהורן ישב בניחוח ומנה מא' תים שטרות-לירה בין אצבעותיו הרוטטות. לאחר מכן שלח מבט לעבר ידו המרועיה של שרלו גור-אריה שחתמה על שטרות כי סך שלש-מאות ל"י. הוא נטל גם אותם, קם, הפליט תודה וסנה לעבר הדלת. אותו רגע נפתחה דלת הארון שבחדר ומתוכו הפסיע גבר זר, לא מאותם המוכרים מהבידחות הידועות על המאהבים המסתתרים מפני הבעל, אלא דחקא שומר-חוק שנקרא על-ידי הבעל עצמו להיות נוכח בשעת הע' ברת הכסף ולעצור את מקבלו בשעת מע' שחי.

חוכב זותיק שרלו גור-אריה ומרדכי הדרשהורן עכדו כנחוח בסניף המשביר המרכזי בנמל חיפה, עד שיום אחד — לי אחר שנאשמו בנסיון להוצאת משאת טעו' נה קמח-דיגים משטח הנמל — שוחררו ה' שניים מעבודתם עד לבירור משפטם. בינתיים גילה הירשהורן הסתגלות בלתי רגילה למצב החדש של הנאשם המצפה לי משפט, שיגר לפני כמה ימים מכתב לגור-אריה, חברו לאשמה, בו הודיעו כנסטות כי ישליש לידו חמש-מאות ל"י, ולא — יאלץ להעיד נגדו במשפט ולספר את כל הידוע לו עליו.

גור-אריה נדהם, תחלה חשב לשלם את הסכום, הגם שלא ידע מה יש לידו נגדו, אולם לאחר שלא מצא סכום דומה, פנה למשטרה שסיפקה לו מאתיים שטרות-כסף משומנים, שטרות על סך שלש-מאות ל"י וגבר זר בארון בשעת מעשה.

כשעם תום אפגישה הגורלית נשמעה ה' קריאה. אותה עצור ו' קמא הירשהורן כמי קומו, החדר כסיד, פתח את פיו רק לאחר שהובא למשטרה, שם הוטבעה עליו האשמה צופפת: חסיסת אסטים מחברו לאשמה. טען הירשהורן: "יש לי כבר מומן חיבה לכתיבה".

ריקוד בפפריה: שניים מבין קרוב ל-4000 איש שנהרו לכפר חב"ד לחוג את חגי-הנאוה ה'57, רוקים "קוצוק" רוסי. החבדנים גם שרים שירים רוסיים. כמו: "אל דאנה, בחורים, / מה עלינו יהיה? / ניטע עד בית-המרוח, / שם נודקה לנו תהיה."

מחב"ד לא ניתקים לעולם: החבדנים חי"כ זלמן שזר ואברהם הרצפלד, נאמנים יום בשנה לכור מחצבתם. חב"דים אחרים: נתן אלטרסן, אברהם שלונסקי, יונה כסה.

ניגונו של הרבי: בימי שבתו במאסר, חיבר הרבי ניגון של ארבעה בתים המשקפים את ארבעת העולמות שנשמת האדם עוברת בהם: עולמות הבריאת העשייה, האצילות והתפארת.